

FN-ROLLSPEL

Fredsbyggande i Demokratiska republiken Kongo

Foto: UN Photo

EN
BÄTTRE
VÄRLD

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Förord	3
Instruktioner	4
Konflikten i Demokratiska republiken Kongo	5
FN:s roll i konflikten	6
FN:s fredsbevarande styrkor	6
Skyldighet att skydda (R2P)	6
Internationella brottsmålsdomstolen	6
Kronologisk översikt av konflikterna i DR Kongo	7
Centrala frågor i konflikten	8
1. Frågan om sexuellt våld i konflikt	9
2. Frågan om barnsoldater	10
3. Frågan om flyktingar och internflyktingar	11
4. Frågan om naturtillgångar	12
Rollkort	13
Belgien	13
Burundi	14
Demokratiska republiken Kongo	15
Frankrike	16
Kina	17
Rwanda	18
Ryssland	19
Sverige	20
Sydafrika	21
Tanzania	22
Uganda	23
USA	24
Zimbabwe	25
Resolutionsmall	26
Om Svenska FN-förbundet	28

Foto: UN Photo/Marie Perchon

FÖRORD

Konflikten i Demokratiska republiken Kongo (även kallat Kongo-Kinshasa och DR Kongo) aktualiserar diskussionen om vad FN bör göra när stater inte förmår att skapa en hållbar fred och skydda sin egen befolkning från omfattande övergrepp och brott mot mänskliga rättigheter. Med detta rollspel vill vi ge elever och lärare en möjlighet att på ett elevaktivt och spännande sätt få kunskap om FN:s möjligheter att återuppbygga ett konfliktdrabbat land och skydda ett lands civilbefolkning.

Rollspelet innebär att eleverna på kort tid blir insatta i konflikten i DR Kongo. De får lära sig om olika länders åsikter i viktiga frågor för landets återuppbyggnad. Eleverna får i uppgift att med hjälp av bifogade roll-

kort förbereda sig för att agera som en part i generalförsamlingens möte om att skapa en hållbar fred i DR Kongo.

Syfte: Eleverna får chansen att aktivt spela en roll i försoningsprocessen och återuppbyggnaden av en konfliktdrabbad region och får lära sig om FN-systemet och FN:s princip Skyldighet att skydda.

Material: Rollkort, rollspelsinstruktioner, bakgrundsbeskrivning, resolutionsinstruktion och namnskytt till samtliga deltagare. Landskytt för varje land. Allt utom namn- och landskyttar finner ni i detta rollspelsmaterial.

INSTRUKTIONER

Nedan följer en kortfattad beskrivning av hur ett rollspel kan gå till. På <http://www.fn.se/skola/fn-rollspel/> finns en handbok med detaljerade instruktioner för hur man arrangerar ett rollspel, instruktioner och mallar för tal och resolutioner, tips till delegater, en handbok för ordföranden och mycket annat matnyttigt.

FÖRBEREDELSE: Berätta för eleverna att de kommer att gå in i roller som representanter för stater i FN:s generalförsamling som ska fatta beslut om hur man ska uppnå en hållbar fred i DR Kongo. För att eleverna ska kunna göra det på bästa sätt behöver de baskunskaper om konflikten och om FN:s generalförsamlings arbetsordning. Materialet tillhandahåller en sammanfattande beskrivning och en tidslinje av konflikten. Vidare fokuserar materialet på fyra huvudfrågor i konflikten som är väsentliga för att skapa en hållbar fred. I dessa fyra frågor ska eleverna arbeta fram resolutioner. Vi rekommenderar att man arbetar fram en resolution per fråga. Man kan välja hur många frågor man vill arbeta med beroende på tiden man har till förfogande.

Dela upp eleverna i grupper om 2-3 personer. Varje grupp representerar ett land och får rollkort för det land de företräder. Ge eleverna tid att förbereda sig utifrån bakgrundsbeskrivningen och de tilldelade rollkortet. Rollkortet ger kort information om vilken strategi landet kan använda och landets viktiga ståndpunkter.

INLEDNINGSTAL: Be eleverna att utifrån rollkortet skriva korta inledningstal när de gör sina förberedelser. Talet ska vara max 1 minut långt och ta upp de viktigaste aspekterna av landets åsikter i de frågor som ska debatteras.

SKRIVA RESOLUTION: Målet med konferensen är att enas om en resolution som blir antagen. Vi rekommenderar att varje land i sina förberedelser skriver ett utkast på en resolution i den fråga eller de frågor som ska diskuteras.

LOBBYING: När alla delegationer hållit sina inledningstal går rollspelet in i nästa fas, lobbying. Under lobbyingen minglar delegationerna med varandra och förhandlar på ett mer informellt sätt. Det gäller att hitta allianser och att utifrån de egna resolutionsutkasterna skapa nya resolutioner med så många stödjande länder som möjligt. Det är viktigt att kunna vara kreativ och kompromissa. Varje resolutionsförslag läggs fram av ett land och behöver stöd från ett antal länder, t ex fyra stycken, för att gå vidare till debatt och votering. Varje land kan bara stå bakom en resolution i varje fråga.

DEBATT OCH VOTERING: Efter en stunds lobbying ska de resolutionsutkast som har tillräckligt stöd börja debatteras. En delegat från framläggande land ombeds av ordföranden läsa upp det första resolutionsförslaget. Delegaten ges sedan möjlighet att argumentera för sin resolution. Efter detta ges möjlighet för andra länder att tala antingen för eller emot resolutionen. Ordföranden fördelar ordet, och har också en viktig uppgift att uppmuntra så många som möjligt att delta i debatten och att se till att olika åsikter och argument kommer fram.

RÖSTNING: Efter debatten går resolutionsutkastet till votering. Vid voteringen kan man antingen rösta för, emot eller avstå. Varje medlemsland har en röst. För att en resolution ska gå igenom krävs det att den får majoritet. Hela tillvägagångssättet med debatt och votering upprepas för alla resolutionsförslag som fått stöd från tillräckligt många länder.

TIPS:

Läs mer om FN-rollspel på FN-förbundets hemsida: <http://www.fn.se/skola/fn-rollspel/>
Där kan ni även ladda ner en handbok om FN-rollspel.

Foto: FN Photo/Silvan Liechti

KONFLIKTEN I DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

Konflikten i DR Kongo har orsakat mycket mänskligt lidande och lett till grova övergrepp på de mänskliga rättigheterna. Kongokrigen hör till de blodigaste konflikterna sedan andra världskriget. Uppskattningsvis har över 5 miljoner människor dött under de två Kongokrigen och i de fortsatta konflikterna i östra delarna av DR Kongo. Det första och andra Kongokriget har haft en stor inverkan på hela regionen i Centralafrika som fortfarande är drabbat av stora flyktingströmmar och politiska oroligheter. Enligt FN:s flyktingorgan UNHCR finns det cirka 2,6 miljoner internflyktingar i DR Kongo och över 500 000 flyktingar som har flytt landet.

Upptäckningen till det första Kongokriget började efter folkmordet i Rwanda år 1994. Indelningen av Rwandas befolkning i grupperna i hutu och tutsi var från början otydlig och främst baserad på människors yrke och status, men blev under kolonialtiden förstärkt och utmålades som biologisk. Detta skapade spänningar mellan grupperna som kulminerade i folkmordet år 1994, då över en miljon människor dödades.

De etniska motsättningarna spred sig över gränsen till DR Kongos östra del där det första Kongokriget utbröt år 1996. Det första Kongokriget avslutades officiellt år 1997. Oroligheterna fortsatte dock i området vilket ledde till det andra Kongokriget som pågick mellan år 1998 och 2003. Rwanda och Uganda spelade viktiga politiska roller i konflikten där de stöttade politiska, etniska och väpnade grupper i DR Kongo.

Idag plågas landets östra provinser (norra och södra Kivu) av kraftiga våldsamheter och aktiva väpnade grupper

vilket innebär att det fortfarande råder ett krigsliknande tillstånd i området. En osäker politisk situation har lett till att barn lättare tvångsrekryteras till väpnade grupper och övergrepp på civila är vanligt eftersom förövarna löper liten risk att ställas inför rätta. De väpnade grupperna hindrar också hjälparbetare att ta sig till drabbade områden vilket försvårar regionens återuppbyggnadsprocess.

DR Kongos naturresurser är en annan central aspekt av konflikterna i landet. DR Kongo har exempelvis Afrikas största förekomst av diamanter. Naturresurserna i DR Kongo har finansierat konflikterna och varit en viktig orsak till att grannländerna blivit involverade i konflikten. På så sätt har naturresurserna upprätthållit konflikterna och gjort dem mer svårlösta.

FAKTA DR KONGO

STÖRLEK: yta stor som västra Europa

ANTAL INVÅNARE: ca 66 miljoner

MEDELINKOMST: < 1 USD per dag

FÖRVÄNTAD LIVSLÄNGD: 49 år

SKOLGÅNG: < 50% börjar skolan

LÄS- OCH SKRIVKUNNIGHET: 67 %

BARN PER KVINNA: 6

SPÅDBARNSDÖDLIGHET: 99 på 1000 födda

SPRÅK: officiellt språk är franska, det finns 4 nationella och fler än 250 lokala språk

Foto: UN Photo/Sylvain Liechti

FN:S ROLL I KONFLIKTEN

FN har spelat en viktig roll i DR Kongo sedan det första Kongokrigen och år 2013 verkade situationen i landet utvecklas till det bättre. FN-truppernas arbete har lett till att ett par väpnade grupper har tappat greppet om sin makt och att vissa grupper har lagt ned sina vapen. Det verkar som om parterna har tröttnat på väpnad konflikt och försöker att uppnå en fredlig lösning. Därmed börjar konflikten gå in i ett nytt skede där försoning och återuppbyggnad hamnar mer i fokus. Det är detta skede som rollspelet fokuserar på.

FN:S FREDSEBEVARANDE STYRKOR

FN har haft en fredsbevarande styrka på plats i DR Kongo sedan 1999. Den första styrkan hette MONUC och hade till uppgift att skydda civilbefolkning, humanitär personal och människorättsarbetare från fysiskt våld från de väpnade grupperna i konflikten. De väpnade grupperna fortsatte dock att utgöra ett hinder för försonings- och återuppbyggnadsprocessen i landet och 2010 bytte MONUC namn till MONUSCO, United Nations Organization Stabilization Mission in the Democratic Republic of the Congo. Styrkan fick då ett utökat mandat att samarbeta med den nationella armén för ökad stabilitet. 2013 fick MONUSCO även en interventionsbrigad med mandat att aktivt angripa och strida mot väpnade grupper. Interventionsbrigaden har bidragit till att M23, en av de mest aktiva rebellgrupperna, lagt ner vapnen och uttryckt att de är villiga att förhandla om en politisk lösning på konflikten. MONUSCO är världens största fredsbevarande FN-mission med närmare 20 000 militärer, 760 militära observatörer, 1400 poliser samt övrig civil personal.

SKYLDIGHET ATT SKYDDA

En anledning till att FN har kunnat ha en aktiv roll i DR Kongo är tack vare principen om skyldighet att skydda (på engelska Responsibility to Protect som förkortas R2P).

Principen antogs på FN:s världstoppmöte 2005 som en reaktion på bl.a. folkmordet i Rwanda där FN och världssamfundet inte lyckades förhindra det som skedde. Världens stater har enligt R2P en skyldighet att skydda civila från folkmord, krigsbrott, etnisk rensning och vid brott mot mänskligheten även om det händer inom en självständig stat. Principen kan i sista hand innebära att militära medel används för att skydda civilbefolkning som riskerar att utsättas för något av dessa brott.

INTERNATIONELLA BROTTSMÅLSDOMSTOLEN

För att samhället ska försonas måste man ta itu med de brott som begåtts under konflikten. Om detta inte sker på ett sätt som lokalbefolkningen tycker är rättvist och som omvärlden anser är acceptabelt finns det risk att nya väpnade konflikter uppstår.

År 2002 grundades den internationella brottsmålsdomstolen ICC (International Criminal Court). ICC är en domstol som kan åtala personer för brott mot mänskligheten, folkmord och krigsförbrytelser. ICC har en egen stadga och är fristående från FN, men samarbetar med FN. ICC kan utreda brott som begåtts av en medborgare i ett land som anslutit sig till domstolen, brott som begåtts i ett land som anslutit sig till domstolen eller på uppmaning av FN:s säkerhetsråd. När säkerhetsrådet uppmanar ICC att utreda en situation spelar det ingen roll om staten det gäller är ansluten till ICC eller inte.

KRONOLOGISK ÖVERSIKT AV KONFLIKTERNA I DR KONGO

- 1959 Belgiska Kongo utropar självständighet efter att ha varit en belgisk koloni sedan år 1908 och byter namn till Republiken Kongo. Inbördeskrig bryter ut. President Lumumba mördas och Mobutu tar makten. En 30-årig diktatur inleds. Från 1971 heter landet Zaire. USA, Belgien och Frankrike stödjer Mobutus regim till 1996.
- 1994 Folkmordet i Rwanda. En miljon människor flyr från Rwanda till Zaire.
- 1996 Första Kongokrigen börjar. Väpnade grupper blir aktiva i östra Zaire, nära gränsen till Rwanda.
- 1997 Första Kongokrigen avslutas. Laurent Kabila leder ett uppror och tar makten från president Mobutu. Zaire byter namn till Demokratiska republiken Kongo.
- 1998 Andra Kongokrigen, även kallat Afrikas världskrig, utbryter. DR Kongo, Rwanda, Uganda, Zimbabwe, Namibia och Angola blir direkt involverade i konflikten.
- 1999-2000 FN skickar trupper till DR Kongo i världens största fredsbevarande operation, MONUC, enligt Lusakaavtalet.
- 2001 President Laurent Kabila mördas och hans son Joseph Kabila tar över makten. En fredsprocess ledd av Sydafrika inleds.
- 2002-2003 DR Kongo, Rwanda och Uganda enas om att Rwanda och Uganda ska dra tillbaka trupper från DR Kongo. DR Kongos regering och väpnade grupper enas om ett fredsavtal. Det andra Kongokrigen är officiellt över.
- 2003 En tillfällig övergångsregering tillsätts i DR Kongo och leds av Joseph Kabila.
- 2006 DR Kongo får en ny grundlag och håller demokratiska val för första gången på över 40 år. Joseph Kabila som varit president sedan 2001 utses till vinnare i valet.
- 2006 Strider utbryter mellan DR Kongos armé och väpnade grupper i norra Kivu-provinsen i östra Kongo.
- 2008 De väpnade grupperna i norra och södra Kivu strider mot varandra och mot regeringens armé. Rwanda och Uganda är också delaktiga i striderna med de väpnade grupperna och våldet trappas upp.
- 2010 MONUC får ökat mandat och byter namn till MONUSCO.
- 2012 Den väpnade gruppen M23 grundas och förvärrar läget ytterligare i östra Kongo.
- 2012 FN anklagar Rwanda och Uganda för att förse rebellgruppen M23 med vapen. Rwanda och Uganda förnekar inblandning.
- 2013 MONUSCO får en interventionsbrigad med mandat att strida mot rebeller och väpnade grupper. M23 går med på fredsförhandlingar.

CENTRALA FRÅGOR I KONFLIKTEN

Försoning mellan grupper och återanpassning till ett fredligt samhälle är centrala delar i avslutandet av en väpnad konflikt. Övergrepp, materiell förstörelse och brott mot de mänskliga rättigheterna är frågor som måste bearbetas för att nå långvarig fred och politisk stabilitet. Om fokus endast ligger på att stoppa våldet och inte på försoning och återuppbyggnad finns det risk att nya väpnade konflikter uppstår. Det är viktigt att de brott som begåtts bearbetas

och att utsatta människor får upprättelse. I återuppbyggnadsprocessen är det även viktigt att traumatiserade och skadade personer får hjälp att bearbeta sina skador och återgå till ett normalt liv.

FN-rollspelet tar upp följande fyra ämnen för att belysa återuppbyggnad i DR Kongo: sexuellt våld i konflikt, barnsoldater, flyktingar och naturtillgångar.

Foto: UN Photo/Sylvain Liechti

1. FRÅGAN OM SEXUELLT VÅLD I KONFLIKT

Sexuellt våld har använts systematiskt både under folk-mordet i Rwanda, under de båda Kongokrigen och i den pågående konflikten i DR Kongos östra del. Det är svårt att veta hur många som drabbats, men en vanlig uppskattning är att ca 2 miljoner människor våldtagits. Mellan hälften och två tredjedelar av dessa beräknas vara minderåriga. Det sexuella våldet orsakar fysiska skador och psykiska trauman. Det är främst väpnade grupper som använder sig av sexuellt våld, men även personer ur DR Kongos armé och polis har begått övergrepp, vilket leder till att få kvinnor vågar söka hjälp.

År 2000 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1325 som uttrycker oro över kvinnor och flickors utsatthet i konfliktområden. Resolutionen uppmanar till att fler kvinnor ska få plats i fredsförhandlingar och återuppbyggnadsarbetet efter en väpnad konflikt och att det ska finnas ett jämställdhetsperspektiv i hela FN:s verksamhet.

Sexuellt våld (våldtäkt, sexslaveri, tvingad prostitution, tvingad graviditet eller sterilisering) är ett allvarligt

krigsbrott och används som en strategisk del i krigföringen i många konflikter. Sexuellt våld mot kvinnor och barn används bland annat av väpnade grupper för att skapa politiskt kaos i ett land och våldtäkt kan vara ett vapen för systematisk etnisk rensning.

För att en hållbar fred ska kunna uppnås är det viktigt att offren för sexuellt våld får den behandling och stöd de behöver. Det är också viktigt att de som utfört handlingarna ställs inför rätta och återanpassas till samhället.

TÄNK PÅ DETTA UNDER RESOLUTIONSFÖRHANDLINGEN:

- Hur förhindrar vi sexuellt våld?
- Hur ska de utsatta få den hjälp, behandling och stöd de behöver?
- Vad bör ske med de som utfört sexuellt våld? Ska de ställas inför rätta eller få amnesti (straffrihet)?

Foto: UN Photo/Sylvain Leclerc

2. FRÅGAN OM BARNSOLDATER

Ett stort problem i konflikten i DR Kongo är användningen av barnsoldater. Enligt FN:s barnkonvention är alla människor under 18 år barn och får därför inte enligt artikel 38 delta i väpnad konflikt. Trots att många länder blir bättre på att följa barnkonventionen är barn i konfliktdrabbade områden fortfarande utsatta för allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna. Mindre än hälften av DR Kongos barn börjar skolan.

De yngsta barnsoldaterna är runt sju år gamla när de tvingas in i väpnade konflikter. För att lösa detta problem har FN antagit ett tilläggsprotokoll, Barnsoldatsprotokollet, som ska skydda barn från att bli indragna i militära grupper. Av de som deltagit aktivt i konflikten i DR Kongo har Angola, DR Kongo, Rwanda, Uganda, Namibia och Zimbabwe skrivit under och ratificerat protokollet. Många av länderna anklagas trots det för att använda barnsoldater.

Barnsoldater kan i vissa fall användas i väpnade strider, men oftast används barn som bärare, budbärare, spioner, vakter, självmordsbombare, mänskliga sköldar, städare

och kockar. I vissa fall väljer barnen själva att rekryteras i hopp om att få mat, inkomst och/eller säkerhet men det vanligaste är att barn hotas eller kidnappas från sina föräldrar och tvingas in i den väpnade gruppen.

Det är viktigt att barn som är eller har varit barnsoldater får den hjälp de behöver för att de ska kunna återanpassas till samhället för att återgå till ett normalt liv. Ofta har barn som deltagit i strider fått fysiska skador och psykiska trauman. Barnsoldaters roll i konflikter gör dem också mycket sårbara för sexuellt våld. Om barnen inte får den hjälp de behöver kan det även leda till att risken för framtida konflikter ökar.

TÄNK PÅ DETTA UNDER RESOLUTIONSFÖRHANDLINGEN:

- Ska barnsoldater ställas inför rätta eller ska de få amnesti (strafffrihet)?
- Hur ska barnsoldater återanpassas till samhället?

Foto: UN Photo/Burridge

3. FRÅGAN OM FLYKTINGAR OCH INTERNFLYKTINGAR

FN:s flyktningorgan UNHCR uppskattade år 2013 att det finns ca 2,6 miljoner internflyktingar i DR Kongo och att en halv miljon människor flytt utanför landets gränser. Många av de internationella flyktingarna lever under mycket svåra förhållanden i stora flyktingläger i grannländerna Uganda och Rwanda.

UNHCR har identifierat tre lösningar för internationella flyktingar där de kan hjälpa till med stöd från FN:s flyktingkonvention. De kan underlätta frivilligt återvändande till hemlandet, arbeta för att flyktingar ska kunna integreras lokalt i det nya landet eller hjälpa flyktingar att få bosättning i ett tredje land. Internflyktingar (på engelska Internal Displaced People, IDP) kan få stöd i form av humanitär hjälp och mat, men de lever ofta under extremt utsatta förhållanden.

För att uppnå en hållbar utveckling i DR Kongo är det viktigt att flyktingar och internflyktingar kan återvända

hem eller få hjälp att integreras på de platser dit de har kommit.

Återvändandeprocessen kan ta lång tid eftersom flyktingarnas hem ofta har förstörts under de väpnade konflikterna och det krävs ett stabilt samhälle för att flyktingar ska våga återvända. DR Kongo behöver stöd för att hjälpa landets flyktingar och för att ge dem en trygg tillvaro för att de ska kunna leva ett normalt liv.

TÄNK PÅ DETTA UNDER RESOLUTIONSFÖRHANDLINGEN:

- Hur ska man hantera det stora antalet internflyktingar?
- Hur kan man se till att återvändande flyktingar kan leva i ett fredligt samhälle?
- Vad gör man åt de fysiska och psykiska trauman många flyktingar har?

Foto: UN Photo/Sylvain Liechti

4. FRÅGAN OM NATURTILLGÅNGAR

En av de underliggande frågor som förlänger fredsprocessen är frågan om DR Kongos naturtillgångar. I DR Kongo finns värdefulla mineraler som guld, diamanter, silver, kassiterit, koppar, tungsten, coltan och kobolt. Många naturtillgångar har utvunnits illegalt av olika väpnade grupper i DR Kongos östra provinser och har sedan sålts till resten av världen. Försäljningen har lett till att väpnade grupper har kunnat finansiera sin krigsföring.

Flera utländska företag har anklagats för att ha handlat med illegalt utvunna mineraler under konflikten. Det innebär att omvärlden indirekt är delaktig i konflikten. Mineralerna som utvinns i DR Kongo används ofta i smartphones, surfplattor och andra liknande produkter. Trots försök har omvärlden inte lyckats stoppa den illegala handeln med mineraler från de konfliktdrabbade områdena. Samtidigt har de väpnade grupperna blivit effektivare på att dölja den illegala handeln för att kunna stärka sitt grepp om naturresurserna.

Sambandet mellan naturtillgångar och konflikter i DR Kongo leder till frågor om vem som egentligen äger DR Kongos naturtillgångar och om länder ska få ingå handelsavtal om naturresurserna i regionen. Främst Rwanda och Uganda har anklagats för att ha visat intresse i konflikten på grund av att de har velat ha kontroll över naturtillgångarna.

TÄNK PÅ DETTA UNDER RESOLUTIONSFÖRHANDLINGEN:

- Vem äger naturtillgångarna och de så kallade konflikt-mineralerna?
- Hur kan omvärlden stoppa den illegala handeln med naturtillgångarna?
- Vilket ansvar har omvärlden i den illegala utvinningen av naturmineraler?

ROLLKORT: BELGIEN

DR Kongo är en före detta belgisk koloni, vilket påverkar dagens relationer mellan länderna. Sedan DR Kongos självständighet har dock Belgiens inflytande i landet gradvis minskat.

STRATEGI: Belgien bör försöka se till att samarbetet mellan länderna i väst fungerar bra och att ingen oenighet mellan Frankrike och USA bryter ut. Var gärna kreativa och försök ge förslag på nya lösningar om förhandlingarna fastnar. Som Belgien bör ni vara försiktiga med era uttalanden. Landets koloniala historia är fortfarande känslig för många afrikanska länder. Om ni blir anklagade för nykolonialistiska tendenser försök att ändra fokus på diskussionen så att debatten handlar om att upprätthålla de mänskliga rättigheterna. Var beredda att möta kritik mot Belgiens passiva hållning under folkmordet i Rwanda 1994.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Är positivt inställda till MONUSCO och MONUSCO:s interventionsbrigad.
- Strävar efter att de mänskliga rättigheterna ska upprätthållas. Därmed bekymrade över det sexuella våldet och barnsoldater. Mer behöver göras av de berörda länderna.
- Har anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC och förespråkar att brott mot mänskliga rättigheter ska straffas.
- Har ratificerat Barnsoldatprotokollet.

ROLLKORT: BURUNDI

De senaste 20 åren har det tätbefolkade Burundi skakats av egna inre konflikter mellan folkgrupperna hutu och tutsi. Burundi är mindre inblandat i Kongokonflikten än till exempel Uganda och Rwanda, men landet har tagit emot stora flyktingströmmar från DR Kongo. Burundi har anklagats för att stötta rebellgrupper i DR Kongo. Burundi har i sin tur anklagat DR Kongo för att stötta Burundifientliga grupper.

STRATEGI: Burundi intar troligen en avvaktande roll under förhandlingarna. En bra idé kan vara att söka sig till Sydafrika och hjälpa Sydafrika med sin medlaruppgift. Bör söka ekonomiskt stöd till kostnaderna relaterade till flyktingar från DR Kongo som befinner sig i Burundi. Burundi kan förespråka en vag formulering om straff av soldater som varit delaktiga i konflikten med hänvisning till att dessa soldater endast har lytt order. I vissa fall är det viktigare att samhället går vidare och försonas än att alla straffas. Burundi har goda relationer med Sydafrika som var tidiga med att skicka fredsbevarande trupp till landet i samband med inbördeskriget år 2001. Däremot är Burundi mer avvaktande till samarbete med Rwanda pga tidigare konflikter.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Bekymrade över de stora flyktingströmmarna. Detta kräver stora resurser av Burundi, något som Burundi behöver hjälp med.
- Bekymrade över barnsoldater och det sexuella våldet, men inget som landet prioriterar i dessa förhandlingar. Ratificerade år 2008 FN:s Barnsoldatprotokoll.
- Förnekar delaktighet i mord på hutuer i det första och andra Kongokrigen.
- Är en av Romstadgans parter och är därmed ansluten till Internationella brottmålsdomstolen, ICC.
- Naturtillgångarna är inget som Burundi prioriterar i förhandlingarna. Det är upp till de berörda länderna att lösa detta.

ROLLKORT: DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

Den mest centrala aktören i konflikten är Demokratiska republiken Kongo. Landets befolkning har lidit svårt av konflikterna. Över 5 miljoner döda, omkring 2 miljoner våldtäkter, stora flyktingströmmar, utbredd fattigdom och sporadisk tillgång till sjukvård. Även om läget nu stabiliserats något är östra Kongo fortfarande en humanitär katastrof. Sedan 2001 har landet styrts av Joseph Kabila, son till landets tidigare ledare Laurent-Désiré Kabila. Joseph Kabila blev år 2006 den första demokratiskt valda presidenten i DR Kongo sedan Kongokrigen.

STRATEGI: DR Kongo önskar som central aktör i konflikten inta en ledarroll i förhandlingarna för att få stort inflytande på det internationella mötets resultat. DR Kongo vill arbeta för att få yttre stöd, men är mycket måna om att landet behåller kontrollen över åtgärderna. Landet bör prioritera att få stöd från en stor aktör och samtidigt vara på sin vakt gentemot Rwandas och Ugandas förslag. DR Kongo är även på sin vakt gentemot Belgien för eventuella nykolonialistiska ambitioner. En god partner till DR Kongo är Sydafrika som tagit en aktiv medlarroll i konflikterna.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Anklagar Rwanda för att stödja aktiva rebellgrupper i östra Kongo. Vill gärna få med en klausul i resolutionen som fördömer Rwandas inblandning i konflikten.
- Förnekar starkt att landets armé och polis har begått sexuella övergrepp eller har barnsoldater. Det är de väpnade grupperna som begår dessa brott. Ratificerade år 2001 FN:s Barnsoldatprotokoll.
- DR Kongo accepterar MONUSCO, men kräver att styrkan ska ha ett nära samarbete med den kongolesiska armén.
- Vill stärka landets kontroll över naturresurserna och att all handel med dessa går genom DR Kongo. De andra länderna har ingen rätt till dessa tillgångar.
- Önskar skapa återanpassningsprogram för tidigare rebelsoldater. Har inte själva resurser att genomföra dessa program utan väddar om utländskt stöd. DR Kongo vill dock själva styra dessa program utan större utländsk inblandning.
- Är anslutna till Internationella brottmålsdomstolen, ICC. Landet har skickat flera krigsförbrytare till ICC.
- DR Kongo fick militärt stöd av Zimbabwe under andra Kongokrigen, vilket resulterat i goda relationer länderna emellan.
- DR Kongo har omfattande handel med Kina

ROLLKORT: FRANKRIKE

Frankrike är en viktig aktör i konflikten i DR Kongo. DR Kongo är det största landet i Stora sjö-regionen, en afrikansk region som Frankrike historiskt sett velat ha kulturellt och ekonomiskt inflytande över. Handeln mellan Frankrike och DR Kongo har ökat markant de senaste 10 åren.

STRATEGI: Frankrike bör försöka inta en ledande roll i förhandlingarna. Frankrike är på sin vakt gentemot USA och Kina som också har intressen i regionen. Samtidigt har Frankrike och USA samarbete via NATO. Frankrike samarbetar gärna med andra EU-medlemmar, som t ex Sverige och Belgien. Förespråka gärna starkt att personer som begått brott mot de mänskliga rättigheterna ska ställas inför rätta i Internationella brottmålsdomstolen ICC.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Står för ett starkt FN, och argumenterar för omvärldens ansvar att ingripa för att stoppa konflikter.
- Stöttar en militär intervention och ser gärna att MONUSCO utökas. Frankrike är dock tveksamma till att bidra med egna trupper till MONUSCO.
- Är inte rädd för att kritisera andra länder för brott mot de mänskliga rättigheterna, även om det kan leda till diplomatiska konsekvenser.
- Ratificerade 2003 FN:s Barnsoldatsprotokoll.
- Är villiga att bidra med ekonomiskt stöd för lösningar.
- Är anslutna till Internationella brottmålsdomstolen.
- Frankrike har inte så goda relationer med Rwanda då de anklagats för passivitet under folkmordet 1994.

ROLLKORT: KINA

Kina är en viktig aktör i krisen. Landet har omfattande handel med DR Kongo, har gjort stora investeringar i landets gruvindustri och stödjer DR Kongos regering militärt. FN:s säkerhetsråd antog 2008 en resolution som instruerade att stater ska redovisa information om vapenleveranser och militär utbildning till DR Kongo. Kina har i stor utsträckning ignorerat denna resolution och endast medgivit att sådan verksamhet äger rum.

STRATEGI: Kina värnar om sin handel med DR Kongo och utvinningen av naturresurser. Kina är tveksamt till MONUSCO och önskar se ett förändrat mandat där interventionsbrigadens roll blir mindre. En bra början kan vara att samarbeta med DR Kongo, Rwanda och Zimbabwe då Kina etablerat goda ekonomiska relationer med dessa länder. Viss skepsis visar Kina gentemot de konkurrerande stormakterna USA och Ryssland.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Skeptiska till MONUSCO:s utökade mandat. Kina värnar om suveränitetsprincipen och varje lands rätt till självbestämmande.
- Stödjer gärna DR Kongos eller Rwandas linje och förslag eftersom de är centrala aktörer i konflikten.
- Är emot en alltför strikt reglering av gruvverksamheten. Gruvverksamheten kan hjälpa Kongo att få en ekonomisk tillväxt som hjälper att skapa en stabil fred.
- Har ej anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen. Värnar starkt staters suveränitet.
- Anser att det sexuella våldet och barnsoldater är ett problem, men att det är upp till Kongo att bestämma hur det ska lösas.
- Ratificerade år 2008 FN:s Barnsoldatprotokoll.

ROLLKORT: RWANDA

Rwanda är en av de centrala aktörerna i konflikten. DR Kongos attityd mot Rwanda och Uganda efter kriget har skapat en fientlighet mellan länderna. När kriget avslutades förbättrades relationerna något, men det finns fortfarande stor misstänksamhet mellan länderna. DR Kongo anklagar Rwanda för att aktivt stödja den brutala rebellgruppen M23, trots Rwandas nekande.

STRATEGI: Rwanda förnekar att de aktivt stödjer rebellgrupper i DR Kongo. Landet bör arbeta för att resolutioner som besträffar soldater och handel med naturresurser blir vaga. Rwanda är misstänksam mot DR Kongos förmåga att upprätthålla freden. En lång konfliktfylld historia har skapat misstänksamhet mellan Rwanda, Burundi, Uganda och DR Kongo. Även ansträngda relationer med Sydafrika som är kritiskt mot Rwandas inblandning i Kongokonflikten. Rwanda bör värna om sina intressen, särskilt naturtillgångarna. Rwanda är kritiskt mot Belgiens passiva hållning under folkmordet 1994. Man är även mycket kritiska till Frankrike som man anklagar för passivitet under folkmordet 1994. Det talas även om att franska militärer och politiker gett stöd till huturegimen under konflikten.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Förnekar starkt att de stödjer aktiva rebellgrupper i östra Kongo som begår övergrepp på civilbefolkningen. Rwanda anser att anklagelserna saknar grund och endast används för att smutskasta landet. Känner sig istället hotade av rebellgrupperna som vill ha ett självständigt starkt DR Kongo, fritt från Rwandas inflytande.
- Förnekar att de plundrat DR Kongos naturtillgångar under konflikten. Naturtillgångarna har utvunnits från områden som Rwanda anser vara sina.
- Vill inte att MONUSCO fortsätter sitt nära samarbete med DR Kongos armé. Rwanda har tidvis anklagat MONUSCO för att ha attackerat rwandiskt territorium. Anser att MONUSCO bör vara opartiskt i konflikten.
- Stöttar FN:s arbete för kvinnors rättigheter och motverkandet av sexuellt våld. Detta är dock inget som landet prioriterar i förhandlingarna.
- Har inte anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC.
- Bekymrade över barnsoldater, men frågan är inte prioriterad i förhandlingarna. Har år 2002 ratificerat FN:s Barnsoldatprotokoll.

ROLLKORT: RYSSLAND

Under kalla kriget ställde sig Sovjetunionen och USA på motsatta sidor i Kongokrisen. Idag intar Ryssland en mer avvaktande roll i regionen. Ryssland är skeptiskt till att MONUSCO:s mandat att ingripa aktivt för att avvärja rebeller i DR Kongo.

STRATEGI: Ryssland arbetar för att MONUSCO:s mandat ska förändras. Ryssland är inte en av de mest aktiva aktörerna i förhandlingarna. Ryssland stödjer gärna Rwandas och DR Kongos förslag eftersom de är centrala aktörer i konflikten och därmed borde vara de som bestämmer över fredsprocessen. Ett tips kan vara att samarbeta med Kina samt antingen Rwanda eller DR Kongo. Var vaksam gentemot USA, Frankrike, Belgien och Sverige eftersom en enad västerländsk front kan gå emot Rysslands intressen.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Är tveksam till MONUSCO:s roll, ser gärna att MONUSCO intar en mindre aktiv roll.
- Anser att det först och främst är upp till länderna i regionen och den Afrikanska Unionen att skapa fred i Kongo.
- Har inte anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC. Anser att ICC kränker staternas suveränitet och rätt till självbestämmande.
- Ekonomisk utveckling är en viktig aspekt i fredsbyggande. Detta bör finnas med i förhandlingarna.
- Det är upp till Kongo vad som bör göras med naturtillgångarna.
- Bekymrade över det sexuella våldet och barnsoldater, men inget man prioriterar i förhandlingarna. Ratificerade FN:s Barnsoldatprotokoll 2008.

ROLLKORT: SVERIGE

Under Kongokrisen på 1960-talet bidrog Sverige med soldater till FN:s fredsbevarande trupper. Det var även under denna konflikt som svensken Dag Hammarskjöld, FN:s generalsekreterare, dog i samband med att planet han färdades i blev beskjutet och störtade i Kongo. Idag har Sverige inga soldater i de fredsbevarande FN-styrkorna i DR Kongo, men man deltar i EU:s civila insatser i landet. Flera svenska frivilligorganisationer har länge verkat i Kongo.

STRATEGI: Sverige har haft mycket samarbete med DR Kongo genom historien. Sverige är idag särskilt drivande i frågan om sexuellt våld i konflikt. Arbeta aktivt för att få till skarpa formuleringar om bestraffning för personer som använt sexuellt våld i konflikt. Var noga med att framhäva att mänskliga rättigheter ska ges mycket utrymme i förhandlingarna. Använd er av de sedan lång tid tillbaka väletablerade kontakterna med DR Kongo och Sydafrika. Dock kan ni ha en svalare relation till Rwanda eftersom ni tidigare kritiserat Rwanda för att ha levererat vapen till rebellgrupper i DR Kongo. Ett tips kan vara att försöka få de europeiska länderna att samarbeta och komma med gemensamma förslag. Som medlemmar i EU har ni stor makt i internationella sammanhang. Ni har dessutom ofta samarbete med USA.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Viktigt att de mänskliga rättigheterna upprätthålls. Arbetet mot det sexuella våldet är en fråga Sverige engagerar sig starkt i.
- Mycket bekymrade över användandet av barnsoldater i konflikterna. Ratificerade FN:s Barnsoldatprotokoll år 2003.
- Positiva till MONUSCO:s interventionsbrigad. Har dock inga egna soldater på plats i Kongo.
- Anser att DR Kongos suveränitet ska respekteras och att landet måste ta ett ledande ansvar för utvecklingen.
- Arbetar för en demokratisk styrelseform i de inblandade länderna. Anser att en demokratisk styrelseform är överlägsen alla andra.
- Har anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC, och anser att brott mot de mänskliga rättigheterna ska straffas.

ROLLKORT: SYDAFRIKA

Sydafrika har varit aktivt som medlare under både första och andra Kongokrigen. Nelson Mandela var en av de som försökte få fram en lösning på konflikten. Sydafrika har även gett stort konkret stöd till den fredsprocess som har pågått sedan år 2006. Landet bidrar med över 1000 soldater till FN:s insatsstyrka MONUSCO.

STRATEGI: Sydafrika bör inta rollen som medlare. För att visa att Sydafrika är en regional och internationell makt är det viktigt att Sydafrika intar en ledande roll under förhandlingarna. Betona gärna att Sydafrika varit en del av fredsprocessen sedan länge. Sydafrikas främsta uppgift är att se till att Rwanda och DR Kongo enas om utvinningen av och handeln med naturresurser samt avväpning av de väpnade grupperna. Som sydafrikan är du kritisk till Rwandas inblandning i Kongokonflikten. Använd dig av de väl etablerade relationerna med USA, Sverige och Belgien.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Är villiga att kompromissa på de flesta områden. En instabil fred är bättre än ett osäkert krigstillstånd.
- Har anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen. Dock är man även kritisk. Detta kan bero på att mest afrikanska ledare har ställts inför rätta i ICC.
- Är mycket positiva till och stödjer MONUSCO:s interventionsbrigad. Bidrar med soldater till brigaden. Ett instabilt Centralafrika medför risker för hela Afrika.
- Bekymrade över barnsoldater och det sexuella våldet i konflikten, men inget man prioriterar i förhandlingen. Har ratificerat FN:s Barnsoldatprotokoll år 2009.
- Ingen tydlig åsikt om naturtillgångarna men önskar att länderna ska enas om utvinningen för att förhindra illegalt utvinnande.

ROLLKORT: TANZANIA

Tanzania är ett av de mest stabila och säkra länderna i Afrika söder om Sahara. Samtidigt har landet påverkats mycket av flyktingströmmar från DR Kongo, Rwanda och Burundi. Tanzania bidrar med över 1000 soldater till FN:s insatsstyrka MONUSCO.

STRATEGI: För Tanzania är flyktingfrågan central. Tanzania har tagit emot många flyktingar från konflikter i omkringliggande länder. Landet önskar klara riktlinjer över hur kongolesiska flyktingar ska kunna återvända till DR Kongo. Tanzania arbetar även för att MONUSCO:s interventionsbrigad ska fortsätta. Försök också få fler länder att bidra med soldater till brigaden. Ett tips att sätta press på omvärlden är att fråga hur mycket fredsbevarande trupper de har i DR Kongo och andra omkringliggande områden. Sverige är ett bra land att fråga eftersom Sverige inte längre har några soldater i DR Kongo.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Positivt inställda till MONUSCO:s interventionsbrigad. Bidrar med soldater till interventionsbrigaden.
- Måna om att flyktingfrågan löses. Tanzania har tagit emot många flyktingar från konflikter i de omkringliggande länderna.
- Vill att omvärlden ger ekonomiskt stöd till de drabbade länderna. Utan detta kan inte länderna aktivt hjälpa människorna på plats.
- Har ännu inte anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC.
- Har ännu inte ratificerat eller signerat FN:s Barnsoldatprotokoll.
- Tanzania har efter ett krig med Uganda på 1970-talet en viss ansträngd relation till Uganda. Det är därför lättare för Tanzania att förhandla med Rwanda, Zimbabwe, Burundi och DR Kongo. Tanzania har även goda relationer med Sverige och USA.

ROLLKORT: UGANDA

Uganda är en viktig part i konflikten och har aktivt stöttat väpnade grupper i DR Kongo. Landet har en historia av diktatoriskt styre. År 1986 tog rebellgruppen Nationella motståndarmén (NRA) makten i landet och dess ledare, Yoweri Museveni, har haft makten sedan dess. Under de senaste åren har Uganda strävat efter att bli en regional stormakt i området.

STRATEGI: Uganda strävar efter att bli en regional stormakt och bör därmed försöka inta en inflytelserik roll under förhandlingarna. Ett tips kan vara att söka stöd hos USA på grund av det ekonomiska och militära stöd som USA ger Uganda. Sök gärna ekonomiskt stöd för bekämpandet av väpnade grupper. Det finns flera väpnade grupper som rör sig över landgränserna mellan DR Kongo och Uganda vilket skapar problem för Uganda. Använd detta under förhandlingarna som ett argument för stöd åt Uganda.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Är för att naturresurserna vid gränserna delas mellan länderna. En gemensam lösning krävs i frågan.
- Ställer sig positiva till samarbete mellan de berörda länderna. Detta är ett sätt att skapa en stabil fred. Dock är man mer avvaktande gentemot Rwanda och DR Kongo på grund av många år av väpnad konflikt.
- Har anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC.
- Behöver resurser för att ta hand om flyktingarna i Uganda. Strider mellan väpnade grupper över landsgränserna mellan Kongo och Uganda skapar en osäker situation för flyktingarna.
- Bekymrade över förekomsten av barnsoldater och utbrett sexuellt våld i konflikten, men det är inget man prioriterar i förhandlingarna. Uganda ratificerade FN:s Barnsoldatprotokoll år 2002.

ROLLKORT: USA

USA har historiskt sett haft politiska intressen i DR Kongo. Inte minst under kalla kriget då Sovjetunionen och USA tog strid för olika parter i konflikten. Idag är USA en viktig aktör i konflikten i och med sin ställning som supermakt.

STRATEGI: USA bör inta en dominerande roll på grund av att landet är en stor och viktig aktör. USA kan kompromissa på flera områden. Samarbeta gärna med Frankrike, Uganda, Sverige och Belgien för att komma fram till en lösning. Uganda är en av USA:s närmaste bundsförvanter i Afrika. USA är bekymrat över Kinas snabbt ökande inflytande på den afrikanska kontinenten. Var därmed vaksamma mot förslag från Kina som skulle kunna gå emot USA:s intressen.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Ställer sig positivt till en fortsatt internationell närvaro i DR Kongo.
- USA har inte anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC. USA ser gärna att krigsförbrytare döms, men anser att amerikanska soldater enbart kan dömas av amerikansk domstol.
- Vill få ett stopp på den illegala smugglingen eftersom detta kan leda till att terrorgrupper finansieras.
- Är villiga att bidra med militär specialkompetens för utbildning av den kongolesiska armén. Däremot är USA emot att amerikanska trupper placeras i landet.
- Är villiga att erbjuda ekonomiskt stöd till åtgärder.
- Bekymrade för barnsoldater och det sexuella våldet. Detta är dock inget som prioriteras i förhandlingarna. USA ratificerade Barnsoldatprotokollet år 2002.

ROLLKORT: ZIMBABWE

Zimbabwe har gått från att vara en regional stormakt till att vara ett isolerat land. Zimbabwe har intagit en framträdande roll i konflikten och bidrog med soldater till DR Kongo under det andra Kongokrigen.

STRATEGI: Zimbabwe bör försöka överta initiativet från Sydafrika som medlare i konflikten. Zimbabwe vill visa att landet är ett av regionens viktiga maktcentra. Landet är ofta skeptiskt till västliga länders (USA, Frankrike och Belgien) förslag på grund av ideologiska skillnader och tidigare konflikter. En bra idé kan vara att söka sig till Kina under förhandlingarna för stöd. Ett annat tips är att betona västvärldens historiska involvering på den afrikanska kontinenten och hur deras involvering har skapat problem i Afrika.

VIKTIGA STÅNDPUNKTER:

- Problemet är en afrikansk fråga, icke-afrikanska länder bör därför inte ta aktiv del i förhandlingarna. Särskilt inte de västerländska länderna som har en lång historia av brutalt styre över sina kolonier.
- Skeptisk till FN:s involvering i konflikten. FN är ett verktyg som lätt utnyttjas av västerländska imperialistiska intressen.
- Har inte anslutit sig till Internationella brottmålsdomstolen, ICC. Är kritisk till att ICC främst ställt afrikanska ledare inför rätta. Man tycker därför att ICC används för att förtrycka de afrikanska länderna.
- Har ingen tydlig åsikt om naturtillgångarna. Menar att det är upp till de berörda länderna att bestämma.
- Bekymrade över barnsoldater och det sexuella våldet, men är inget man prioriterar i förhandlingarna. Har ratificerat FN:s Barnsoldatprotokoll år 2013.
- Efter att Zimbabwe stöttat DR Kongo under andra Kongokrigen har länderna en bra relation.
- Kina har etablerade ekonomiska intressen i Zimbabwe vilket resulterat i goda relationer mellan länderna.

INSTRUKTION FÖR RESOLUTIONSUTKAST

En resolution innehåller inledande satser (bakgrund och argumentation) och operativa satser (förslag på åtgärder). Resolutioner är formellt uppbyggda och formulerade på ett särskilt sätt för att underlätta förhandlingar och göra dem lättare att läsa. Instruktionen nedan innehåller förslag på inledande satser till en resolution om DR Kongo, ett exempel på en operativ sats och instruktioner för hur man skriver fler operativa satser. På nästa sida finns en mall med de färdiga satserna som ni kan fylla på med fler operativa satser gällande den fråga som resolutionen ska handla om.

FRÅGA RÖRANDE: SITUATIONEN I DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

Framläggs av:

Stöds av:

FN:s generalförsamling,

- (1) *Hållande i minnet* tidigare resolutioner angående situationen i Demokratiska republiken Kongo,
- (2) *Uttryckande sin oro* för omfattningen av kränkningar mot civilbefolkningen, inklusive det omfattande sexuella
- (3) våldet, och *hållande i minnet* antagna resolutioner i ämnet, däribland FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 (2000),
- (4) *Uttryckande sin oro* vidare över rekryteringen och användandet av barnsoldater i konflikten och *påminnande*
- (5) anslutna parter till Konventionen om barnets rättigheter och dess fakultativa protokoll om deras ansvar att leva upp
- (6) till dessa,
- (7) *Understrykande* behovet av långsiktiga lösningar för de människor som tvingats fly undan konflikten, både internt
- (8) och internationellt,
- (9) *Angelägen* om att utvinningen av DR Kongos naturtillgångar inte används för att finansiera fortsatta övergrepp mot
- (10) civilbefolkningen,
- (11) 1. Fördömer allt våld mot civilbefolkningen i DR Kongo;

RESTEN AV RESOLUTIONEN SKRIVS ENLIGT FÖLJANDE REGLER:

- (12) 2. Fastställer att de operativa satserna i resolutionen alltid inleds med ett verb i tredje person singular;
- (13) 3. Påminner om att varje paragraf avslutas med ett semikolon;
- (14) 4. Konstaterar att i denna avdelning avgörs det om resolutionen är vag, d v s inleds med verb som till exempel
- (15) i) stödjer,
- (16) ii) vädjar,
- (17) iii) betonar;
- (18) 5. Konstaterar vidare att en stark resolution innehåller inledande verb som exempelvis
- (19) i) kräver,
- (20) ii) fördömer,
- (21) iii) åberopar;
- (22) 6. Påpekar att resolutionen är en enda lång mening som avslutas med en punkt.

RESOLUTIONSUTKAST

FRÅGA RÖRANDE: SITUATIONEN I DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

Framläggs av:

Stöds av:

FN:s generalförsamling,

- (1) *Hållande i minnet* tidigare resolutioner angående situationen i Demokratiska republiken Kongo,
- (2) *Uttryckande sin oro* för omfattningen av kränkningar mot civilbefolkningen, inklusive det omfattande sexuella
- (3) våldet, och *hållande i minnet* antagna resolutioner i ämnet, däribland FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 (2000),
- (4) *Uttryckande sin oro* vidare över rekryteringen och användandet av barnsoldater i konflikten och *påminnande*
- (5) anslutna parter till Konventionen om barnets rättigheter och dess fakultativa protokoll om deras ansvar att leva upp
- (6) till dessa,
- (7) *Understrykande* behovet av långsiktiga lösningar för de människor som tvingats fly undan konflikten, både internt
- (8) och internationellt,
- (9) *Angelägen* om att utvinningen av DR Kongos naturtillgångar inte används för att finansiera fortsatta övergrepp mot
- (10) civilbefolkningen,
- (11) 1. Fördömer allt våld mot civilbefolkningen i DR Kongo;
- (12) (Fyll på med fler operativa satser enligt instruktionen.)

Vad gör Svenska FN-förbundet?

Vi informerar. FN-förbundet producerar skolmaterial, faktaskrifter och FN-rapporter. Vi arrangerar seminarier, studieresor, utbildningar och FN-rollspel.

Vi påverkar. FN-förbundet verkar för internationellt samarbete och deltar i debatten om världsorganisationens framtid med ett bättre och starkare FN i sikte. Vi gör våra åsikter kända för allmänheten och för också en ständig dialog med makthavare och beslutsfattare i regering, riksdag och myndigheter. Vi ger förslag och ställer krav.

Vi granskar. FN-förbundet granskar Sveriges agerande i FN. Vi övervakar att den svenska regeringen uppfyller kraven i FN:s olika konventioner. Som ett led i detta arbete lämnar vi bland annat regelbundet in rapporter till FN:s granskningskommittéer. Vårt arbete ger FN bättre möjlighet att kritiskt granska Sverige och sätter samtidigt press på den svenska regeringen att göra mer.

Vi hjälper. FN-förbundet hjälper FN att hjälpa utsatta människor. Genom oss kan du göra livet bättre för miljontals människor. Det handlar till exempel om att stödja min-röjning, om gratis skolmat i utvecklingsländer och om flickors rättigheter. Dessutom genomför vi katastrofinsamlingar. Insamlingen bedrivs via Insamlingsstiftelsen FN-fonden.

Vi samarbetar globalt. FN-förbund finns i över 100 länder. Vi samarbetar med ett antal av dessa för att förebygga konflikter, stärka ungdomars inflytande och nå millenniemålen. I DR Kongo och Kaukasien verkar vi för att stärka den lokala FN-rörelsen. Vi samverkar också via FN-förbundens världsfederation, WFUNA, som har rådgivande status i FN:s ekonomiska och sociala råd, ECOSOC.

Vi finns lokalt. Svenska FN-förbundets medlemmar är organiserade i 100 lokalföreningar. Till FN-förbundet är också ett stort antal riksorganisationer anslutna. Vi har även ett långsiktigt samarbete mellan FN-förbundet och gymnasieskolor som vill utveckla skolans internationella profil. De så kallade FN-skolorna erbjuder årligen lärarfortbildning, pedagogisk vägledning, föreläsningar, elevaktiviteter samt tillgång till nätverk och undervisningsmaterial.

www.fn.se

SVENSKA FN-FÖRBUNDET

Box 15115, 104 65 Stockholm

Info@fn.se

www.fn.se